

quòve modo ex prioribus & posterioribus vnitatibus componuntur? hæc enim omnia & fictitia sunt, & impossibile esset esse primum binarium, deinde ipsum ternarium. At necesse est, postquam vnam quidem, & indeterminatam binarius elementa erunt: quòd si quæ accidunt, impossibilia sunt, hæc quoque principia impossibile est esse. Si itaque vnitates quæcunq; à quibuscunq; differant, hæc, & alia huiuscemodi necessariò accidunt. Si autem quæ quidem in alio differentes sunt, quæ verò in eodem numero indifferentes inuicem solæ, non pauciora difficultatem ingerentia, hoc quoque modo accidunt, veluti in ipso denario, decem vnitates sunt. Componitur autem denarius, tum ex his, tum ex duobus quinaris. Cum verò ipse denarius non sit quicunq; numerus, nec ex quibuscunq; quinaris componatur, sicuti nec vnitatibus, necesse est vnitates, quæ in hoc denario sunt, differre. Nam si non differant, nec quinarij differant, ex quibus denarius est. Cum verò differant, vnitates quoque differant. Si igitur differant, vtrom non erunt quinarij alij, sed hi duo tantum, an erunt? Siue igitur non erunt, inconueniens est, siue erunt, qualis ex eis denarius erit? Non est enim in denario alius denarius, præter ipsum. At verò etiam necesse est, vt non ex quibusuis binariis quaternarius componatur. Indeterminatus namque binarius (vt aiunt) determinatum accipiens binarium, duos binarios efficit: eo enim quod cepit, binarij fuit efficiens. Item, quòdam modo contingit, binarium præter duas vnitates, ac ternarium præter tres vnitates, aliquam esse naturam: siue enim certè alterum altero participabit (quemadmodum albus homo præter album & hominem: his etenim participat) siue cum alterum quædam alterius differentia sit, quemadmodum homo præter animal, & bipes. Item quædam tactu, quædam missione: quædam positione sunt vnum: quorum nihil vnitatibus, ex quibus binarius, atque ternarius fit, competit: sed quemadmodum duo homines non sunt vnum quid præter vtunque, ita de vnitatibus quoque necesse est. Et non, quoniam indiuisibile, idcirco differant: etenim puncta quoque indiuisibilia sunt: vtuntur tamen dualitas eorum nihil aliud est præter duo. At verò nec hoc latere deest, quòd accidit, priores posteriorésque dualitates esse, similiter autè & alios numeros. Binarij enim qui in quaternario sunt,

A καὶ τινὰ ἔσονται ἐπιπλεονέκτα μονάδων ἢ ὑπερπλεονέκτα σύγκριταις· πάντα γὰρ ταῦτ' ὄντι καὶ πλασματικῶν, καὶ ἀδύνατον εἶναι παρὰ τὴν δύσιν ἀδα, εἴθ' αὐτῶν τεράδια ἀνάγκη εἶναι, ἐπεὶ ἄλλο ἔστι τὸ ἐν τῇ ἀόριστος δυνάμει, εἰ δὲ ἀδύνατα τὰ συμβαίνοντα, καὶ τὰς ἀρχὰς ταύτας εἶναι ἀδύνατον. εἰ μὴ οὐδὲ διάφορα αἱ μονάδες ὁποιασοῦν ὁποιασοῦν, ταῦτα καὶ τοιαῦτ' ἔτερον συμβαίνει ἐξ ἀνάγκης. εἰ δὲ αἱ μὴ ἐν ἄλλῳ διάφορα, αἱ δὲ ἐν τῷ αὐτῷ ἀριθμῷ ἀδιάφορα ἀλλήλων μόναν, καὶ οὕτως συμβαίνει τὰ συστῆσαι. ὅτι γὰρ ἐν τῇ δεκάδι αὐτῇ, ἔνεστι δέκα μονάδες, σύγκριται δὲ καὶ ἐν τούτοις, καὶ ἐν δύο πεντάδων, ἢ δεκάδος ἐπέε δὲ οὐχ ὁ τυχὸν ἀριθμὸς αὐτῆς ἢ δεκάδος (οὐδὲ γὰρ σύγκριται ἐν τῷ τυχοῦσιν πεντάδων, ὡς περ οὐδὲ μονάδων) ἀνάγκη διαφέρειν τὰς μονάδας τὰς ἐν τῇ δεκάδι ταύτῃ, ἀλλὰ μὴ διάφασσον, οὐδ' αἱ πεντάδες διούσιον, ἐξ ὧν ὄντι ἡ δεκάς ἐπεὶ διὰ διαφάσεως, καὶ αἱ μονάδες διούσιον εἰς τὴν διάφασσον, πότερον ὡς ἐπέονται πεντάδες ἄλλαι, ἀλλὰ μόνον αὐτῶν αἱ δύο, ἢ ἔσονται; εἴτε δὲ μὴ ἐπέονται, ἂ τοῦτον εἴτ' ἐπέονται, ποία ἔστιν δεκάς ἐξ ἐπιπέων; οὐ γὰρ ὄντι ἔτερον δεκάδος ἐν τῇ δεκάδι παρ' αὐτῶν ἀλλὰ μὴ καὶ ἀνάγκη γὰρ μὴ ἐν τῷ τυχοῦσιν δυνάδων τῶν τεράδια συστῆσαι καὶ δεκάς. ἢ γὰρ ἀόριστος δυνάμει φασι, λαβῶσαι τῶν ἀόριστων δυνάδων, δύο δυνάδες ἐπιπέονται. τῆ γὰρ ἀφέντος τῶν δυοῦσιος. ἐπὶ τῷ εἶναι παρὰ τὰς δύο μονάδας, τῶν δυνάδων φύσιν πινά, καὶ τῶν τεράδιων παρὰ τὰς τρεῖς μονάδας, πῶς ἐνδέχεται; ἢ γὰρ μετέξει διαπέρον δάπερον, ὡς περ λευκὸς ἀνθρώπος, παρὰ λευκὸν καὶ ἀνθρώπον (μετέχει γὰρ τούτων) ἢ ὅταν ἢ διαπέρον δάπερον διαφορὰ τις, ὡς περ ἀνθρώπος παρὰ τὸ ζῶον καὶ δίπολον, ἐπὶ τῷ μὴ ἀφ' ὧν ἐν, τὰ δὲ μίξει, τὰ δὲ δέονται ὡν οὐδὲν ἐνδέχεται ἐπαρῆαι τῆς μονάδος, ἐξ ὧν ἡ δυνάς, καὶ ἡ τεράς· ἀλλ' ὡς περ οὐδὲ δύο ἀνθρώπων ἔχει ἐν τι παρὰ ἀμφοτέρους, ἢ πῶς ἀνάγκη καὶ τὰς μονάδας καὶ ἔχει ὅτι ἀδύνατοι, διούσιον. διὰ τὸ γὰρ καὶ ἐστὶν καὶ ἀδιαφορῶν, ἀλλ' ὅμως παρὰ τὰς δύο ἐδὲν ἔτερον ἢ δυνάς αὐτῶν. ἀλλὰ μὴ οὐδὲ τῶν δυνάδων λαβῶσαι, ὅτι συμβαίνει πλεονέκτα καὶ ὑπερπλεονέκτα εἶναι δυνάδας· ὁμοίως δὲ καὶ τῶν ἀλλοῦ ἀριθμῶν. αἱ μὴ γὰρ ἐν τῇ τετράδι δυνάδες,

ἔσονται